

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH
MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 23 lutego 2018 r. do dnia 1 marca 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1. Aktualności

Składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W dniu 1 kwietnia 2018 r. zmieniają się kategorie ryzyka i odpowiadające im stopy procentowe składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Najniższa stopa procentowa składki będzie wynosić 0,67%, a najwyższa – 3,33%.

Nowelizację tę przewiduje projekt z dnia 26 stycznia 2018 r. rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków. Na nowych stawkach ma skorzystać około 2 mln płatników składek. W uzasadnieniu projektu wskazano: „W stosunku do obowiązującej regulacji tę samą kategorię ryzyka i tę samą stopę procentową składki zachowały 32 grupy działalności. Wzrost kategorii ryzyka i tym samym wzrost stopy procentowej składki dotyczy 4 grup, natomiast w przypadku 28 grup efektem zmiany kategorii ryzyka jest obniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe”. Szacuje się, że w przypadku małych firm (tj. zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego maksymalnie 9 ubezpieczonych) oraz płatników składek niepodlegających wpisowi do rejestru REGON składka spadnie w efekcie z obecnych 1,8% do 1,67%.

Założenia projektu ustawy o zasadach wspierania nowych inwestycji

W dniu 20 lutego 2018 r. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o wspieraniu nowych inwestycji. Propozowane instrumenty wsparcia przedsiębiorców zastąpią dotychczasowy system funkcjonujący w specjalnych strefach ekonomicznych. Wedle projektu zachęty podatkowe będą dostępne na całym obszarze kraju, zatem inwestorzy będą zwolnieni z podatku CIT i PIT niezależnie od miejsca inwestycji.

Stosownie do art. 1 projektowanej ustawy ma ona określać zasady i warunki udzielania przedsiębiorcom wsparcia dla nowych inwestycji realizowanych na tery-

torium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kompetencje i tryb działania podmiotów odpowiedzialnych za wspieranie nowych inwestycji. Wedle uzasadnienia projektu, jednym z istotnych założeń projektowanej ustawy jest przyczynienie się do zrównoważonego rozwoju terytorialnego poprzez włączenie w procesy rozwojowe regionów zmagających się z trudnościami o charakterze restrukturyzacyjnym i adaptacyjnym, a także średnich miast tracących funkcje społeczno-gospodarcze.

Zgodnie z art. 3 projektu wsparcie dla nowych inwestycji udzielane będzie przedsiębiorcom w formie zwolnienia podatkowego oraz usług świadczonych przez spółki zarządzające obszarami odpowiadającymi przypisanym im powiatom. Spółki mają pomagać w realizacji inwestycji między innymi poprzez organizację szkoleń, współpracy z powiatowymi urzędami pracy oraz przedstawiać rekomendacje dotyczące lokalizacji inwestycji. Zwolnienia podatkowe dotyczyć będą jedynie przedsiębiorców (krajowych lub zagranicznych), którzy ulokują w Polsce nowe inwestycje oraz będą przyznawane na okres wskazany w decyzji o wsparciu (10, 12 lub 15 lat). Dotychczas wydane zezwolenia na prowadzenie działalności na terenie poszczególnych specjalnych stref ekonomicznych zostaną zachowane. Na zwolnienie liczyć mogą inwestycje spełniające określone kryteria ilościowe (wielkość nakładów inwestycyjnych) oraz jakościowe. W ramach ostatniej kategorii należy brać pod uwagę np. tworzenie wysokopłatnych miejsc pracy, zaangażowanie w branże zgodne z polityką rozwojową kraju, współpracę z ośrodkami akademickimi i szkolnictwem branżowym oraz wsparcie pracowników w uzyskiwaniu kwalifikacji zawodowych. Wymiar zwolnienia zależeć będzie od sytuacji gospodarczej danego obszaru w tym także w zależności od województwa – i wynieść od 25 proc. do 50 proc. intensywności, czyli całkowitej wartości przedsięwzięcia. Odstępstwo od tej reguły przewidziano dla województwa mazowieckiego, gdzie intensywność wyniesie od 10 proc. do 35 proc. Odpowiednio wyższa pomoc przewidziana została dla małych i średnich przedsiębiorców – 10 proc. i 20 proc.

Według zapowiedzi do ustaw o CIT oraz PIT ma zostać wprowadzona tzw. mała klauzula antyoptimalizacyjna. Dotyczyć będzie przedsiębiorców, którzy stosują rozwiązania nakierowane na unikanie lub uchylanie się

od opodatkowania. Pozbawieniem zwolnienia w strefie skutkować ma również optymalizacja działalności pozastrefowej. W sposób generalny z możliwości korzystania ze zwolnień wyłączone zostały podatkowe grupy kapitałowe, co uzasadnia się ich wykorzystywaniem jako narzędzie agresywnej optymalizacji.

2. Zdaniem eksperta

Umowa o dzieło z przeniesieniem autorskich praw majątkowych – jakie koszty?

W przypadku, gdy wynagrodzenie za rozporządzenie prawami autorskim w umowie o dzieło dotyczy działalności wymienionej w art. 22 ust. 9b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., to płatnik może zastosować do wypłacanego wynagrodzenia 50% koszty uzyskania przychodów. Jeśli tak nie jest, to ponieważ umowa jest umową o dzieło, płatnik powinien zastosować koszty określone w art. 22 ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. w wysokości 20% przychodu.

Od wypłacanego (postawionego do dyspozycji) wynagrodzenia z umowy o dzieło wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych płatnik ma obowiązek pobierać zaliczki na podatek dochodowy, stosując do dokonywanego świadczenia, pomniejszonego o miesięczne koszty uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 9 (...) stawkę 18%. Zatem w celu ustalenia prawidłowej wysokości kosztów uzyskania przychodów należy przeanalizować treść art. 22 ust. 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. Zgodnie z art. 22 ust. 9 pkt 3-4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. koszty uzyskania niektórych przychodów określa się następująco:

1. z tytułu korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w ro-

zumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzenia przez nich tymi prawami – w wysokości 50% uzyskanego przychodu, z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b, z tym że koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód,

2. z tytułów określonych w art. 13 pkt 2, 4, 6 i 8 – w wysokości 20% uzyskanego przychodu, z tym że koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód.

Zgodnie z art. 22 ust. 9a ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r., w roku podatkowym łączne koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 9 pkt 1-3, nie mogą przekroczyć kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1, co obecnie oznacza możliwość odliczenia maksymalnie kwoty 85 528 zł.

Zgodnie z dodanym od dnia 1 stycznia 2018 r. ust. 9b powołanego artykułu przepis ust. 9 pkt 3 stosuje się do przychodów uzyskiwanych z tytułu działalności:

1. twórczej w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografii, twórczości audiowizualnej, programów komputerowych, choreografii, lutnictwa artystycznego, sztuki ludowej oraz dziennikarstwa;
2. badawczo-rozwojowej oraz naukowo-dydaktycznej;

Małgorzata Słomka

Doradca podatkowy nr wpisu: 09900

Prawnik, Konsultant Podatkowy. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Podyplomowego Studium Podatków i Prawa Podatkowego UW. W Instytucie pracuje od stycznia 2008 r. Przed zatrudnieniem w ISP pracowała w Kancelarii Adwokackiej, a następnie w Krajowej Izbie Doradców Podatkowych (Kierownik Działu Prawnego, Zastępca Dyrektora Biura). Odpowiedzialna za udzielanie konsultacji podatkowych, sporządzanie opinii, ekspertyz i pism procesowych, prowadzenie postępowań podatkowych oraz reprezentację klientów przez sądami administracyjnymi.

3. artystycznej w dziedzinie sztuki aktorskiej i estradowej, reżyserii teatralnej i estradowej, sztuki tanecznej i cyrkowej oraz w dziedzinie dyrygentury, wokalistyki, instrumentalistyki, kostiumografii, scenografii;
4. w dziedzinie produkcji audiowizualnej reżyserów, scenarzystów, operatorów obrazu i dźwięku, montażyistów, kaskaderów;
5. publicystycznej.

Tak więc w przypadku, gdy wynagrodzenie za rozporządzenie prawami autorskim w umowie o dzieło

dotyczy działalności wymienionej w art. 22 ust. 9b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., to płatnik może zastosować do wypłacanego wynagrodzenia 50% koszty uzyskania przychodów. Jeśli tak nie jest, to ponieważ umowa jest umową o dzieło, płatnik powinien zastosować koszty określone w art. 22 ust. 9 pkt 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. w wysokości 20% przychodu.

Małgorzata Słomka
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Zmiana przepisu umożliwiającego zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności uprzednio zaliczonej do przychodów należnych poprzez ograniczenie wysokości tej straty do kwoty uprzednio wykazanego przychodu

W konsekwencji podjęcia przez NSA uchwały z dnia 11 czerwca 2012 r. (I FPS 3/11) ustawodawca z dniem 1 stycznia 2018 r. zdecydował się zmienić zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu odpłatnego zbycia wierzytelności.

W wyniku nowelizacji z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 2175) przepis art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych z dniem 1 stycznia 2018 r. – otrzymał nowe brzmienie. Przepis ten nie określa jako koszty uzyskania przychodów strat z odpłatnego zbycia wierzytelności. Zgodnie jednak z dotychczasową treścią w przypadku, gdy wierzytelności te uprzednio zostały zarachowane jako przychód należny na podstawie art. 12 ust. 3, straty z ich odpłatnego zbycia były traktowane jako koszty uzyskania przychodów. Zmiana tych przepisów jest konsekwencją uchwały NSA w składzie siedmiu sędziów z dnia 11 czerwca 2012 r., sygn. akt I

FPS 3/11, w której NSA rozstrzygnął, iż kalkulując stratę na sprzedaży wierzytelności, podatnik ma prawo wziąć pod uwagę kwotę brutto wierzytelności, a nie wyłącznie wartość zarachowanego wcześniej przychodu (kwotę netto wierzytelności). Zdaniem NSA fakt zarachowania wierzytelności jako przychodu należnego jest wyłącznie przesłanką, której spełnienie umożliwia zaliczenie straty ze sprzedaży wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, nie determinując jednak wysokości straty, którą można do tej kategorii zaliczyć. Sąd zwrócił uwagę, że posłużenie się w przepisie odrębnym pojęciem „wierzytelności” (przychód należny plus VAT należny) oraz „przychód należny” (przychód pomniejszony o należny VAT) wskazuje, że każde ze wskazanych pojęć spełnia odrębną funkcję. Zdaniem NSA fakt zarachowania wierzytelności jako przychodu należnego jest wyłącznie przesłanką, której spełnienie umożliwia zaliczenie straty ze sprzedaży wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, nie determinując jednak wysokości straty, którą można do tej kategorii zaliczyć. Podkreślenia wymaga fakt, że powyższa uchwała, w której NSA posiłkował się zasadą neutralności VAT – rozstrzygała sposób interpretacji przepisów podatkowych (PIT i CIT) z uwagi na rozbieżności interpretacyjne w orzecznictwie sądów, gdyż (jak sam NSA zauważył) w przepisach tych nie dokonano „determinacji wysokości straty”.

Zgodnie z treścią przepisu obowiązującą od dnia 1 stycznia 2018 r., straty z odpłatnego zbycia wierzytelności, w tym w sposób określony w art. 12 ust. 1 pkt 7, z wyjątkiem wierzytelności lub jej części, które uprzednio

zostały zarachowane jako przychód należny – nie mogą być uważane za koszty uzyskania przychodu do wysokości uprzednio zarachowanej jako przychód należny. Z tych względów maksymalna wysokość straty nie może obecnie przekroczyć wysokości uprzednio wykazanego przychodu należnego. Strata ta kalkulowana jednak w dalszym ciągu będzie w oparciu o wartość brutto zbywanej wierzytelności.

Kompleksowa budowa budynku mieszkalnego wraz z infrastrukturą towarzyszącą a określenie właściwych stawek (8% lub 23%) w fakturze na rzecz inwestora

W dniu 3 czerwca 2013 r. NSA podjął uchwałę (sygn. I FPS 7/12), że obniżona stawka podatku od towarów i usług dla budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym nie może mieć zastosowania do robót dotyczących obiektów budownictwa mieszkaniowego wykonywanych poza budynkiem. Powstaje zatem wątpliwość, czy w odniesieniu do usług świadczonych w systemie generalnego wykonawstwa polegających na wykonywaniu robót budowlanych w związku z budową budynku o przeznaczeniu mieszkalno-usługowym, w zakresie wykraczającym poza bryłę budynku, np. związanych z infrastrukturą towarzyszącą (chodniki, parkingi, zieleń, mała architektura), podatnik musi z tej kompleksowej umowy wyłączyć jej elementy objęte stawką 23%?

Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. ILPP2/443-1193/14-4/AD analizował podobną kwestię. Spółka jako Inwestor zawarła umowę w systemie generalnego wykonawstwa dotyczącą kompleksowej realizacji inwestycji w zakresie wykonania robót budowlano-montażowych obejmujących budowę budynku usługowo mieszkalnego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i zagospodarowaniem terenu w ramach inwestycji prowadzonej przez Spółkę. Zgodnie z odpowiedzią organu dla przedmiotowej inwestycji, polegającej na świadczeniu usług w systemie generalnego wykonawstwa polegających na wykonywaniu robót budowlanych w związku z budową budynku o przeznaczeniu mieszkalno-usługowym (w tym mieszkania przekraczające 150 m²), w zakresie niewykraczającym poza bryłę budynku, znajduje zastosowanie stawka VAT w wysokości 8%. Natomiast dla przedmiotowej inwestycji, polegającej na świadczeniu usług w systemie generalnego wykonawstwa polegających na wykonywaniu robót budowlanych w związku z budową budynku o przeznaczeniu mieszkalno-usługowym, w zakresie wykraczającym poza bryłę budynku, znajduje

zastosowanie stawka VAT w wysokości 23%. Podobnie przy przekładaniu sieci teletechnicznej realizowanej poza umową generalnego wykonawstwa przez firmy zewnętrzne zastosowanie znajdzie stawka 23%.

Warto również przywołać wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 września 2011 r. (sygn. I FSK 1387/10): „ (...) Słusznie zatem Sąd pierwszej instancji stwierdził, że organ dokonujący interpretacji indywidualnej w sposób prawidłowy oddzielił te roboty, które dotyczą wybudowania budynków mieszkalnych wraz z miejscami postojowymi w garażach wielostanowiskowych i lokalem użytkowym, infrastrukturą znajdującą się w obrębie budynków mieszkalnych (parter) obejmując je stawką 7%, a w pozostałym zakresie uznał co do infrastruktury towarzyszącej tj. uzbrojenie i zagospodarowanie terenu: przyłącza sieci kanalizacji deszczowej, sanitarnej, wodociągowej, oświetlenia terenu, ukształtowanie terenu, drogi dojazdowe, chodniki, parkingi, zieleń, mała architektura, stawkę 22% (...).”

Podobnie uznał Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (sygn. IBPP2/443-308/14/RSz) w interpretacji indywidualnej z dnia 4 lipca 2014 r. uznając, że preferencyjna stawka podatku nie ma zastosowania na podstawie ww. przepisu do usługi montażu lamp, oświetlenia LED, a także usług dotyczących infrastruktury towarzyszącej – instalacji elektrycznej bram garażowych i wjazdowych, zewnętrznych anten, instalacji elektrycznych znajdujących się poza obrysem budynku mieszkalnego, tj. elementy instalacji domofonowej i videfonowej umieszczonej w ogrodzeniu posesji, napędy do otwierania bram wjazdowych na posesję, elementy oświetlenia terenu posesji (lampy ogrodowe, oświetlenie podjazdu).

Zatem mając na uwadze stanowisko organów podatkowych i sądów generalni wykonawcy usług budowlanych robót budowlanych związanych z obiektami objętymi społecznym programem mieszkaniowym powinni rozdzielić fakturę na inwestora na część objętą stawką 8% (dotyczącą samego obiektu i jego bryły) i część objętą stawką 23% (dotyczącą infrastruktury towarzyszącej i elementów istotnych dla funkcjonowania obiektu znajdujących się poza jego bryłą).

2. Interpretacje podatkowe

Świadczenia pieniężne otrzymane w związku z rozwiązaniem umowy o pracę a PIT

Świadczenia, które są wypłacone w związku ze skorzystaniem przez pracownika z rozwiązania umowy

o pracę za porozumieniem stron, zawartym w związku ze zmianami organizacyjnymi polegającymi na redukcji zatrudnienia poprzez likwidację stanowisk pracy, nie korzystają ze zwolnienia przedmiotowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Na temat konieczności opodatkowania świadczenia otrzymanego w związku z rozwiązaniem umowy o pracę traktuje m.in. interpretacja indywidualna 22 stycznia 2018 r. (nr 0111-KDIB2-3.4011.253.2017.2.PB).

Wskazano w niej, że przepisy prawa pracy umożliwiają pracodawcom podejmowanie pewnych działań korzystnych dla zwalnianych pracowników (np. w drodze umowy, porozumienia), wykraczających poza unormowania wynikające z przepisów Kodeksu pracy, bądź innych aktów stanowiących źródła prawa pracy. W myśl powołanej interpretacji nie oznacza to jednak, że przyznanie przez pracodawcę różnorodnych dodatkowych świadczeń – nawet jeśli nazywane są przez strony umowy „odszkodowaniem” – ma każdorazowo charakter odszkodowawczy, zmierza do naprawienia szkody. Nie nazwa, lecz rzeczywisty charakter świadczenia decyduje o tym czy przybiera ono cechy odszkodowania, czy też nie. Organ wskazał, że w sytuacji gdy wypłata określonego świadczenia następuje zgodnie z obowiązującymi u pracodawcy wewnętrznymi aktami prawa pracy (przewidującymi wypłatę takich świadczeń) w związku z zawartym przez strony porozumieniem rozwiązującym umowę o pracę, nie można mówić o bezprawności działania pracodawcy, bez względu na to, czy pracownik poniósł jakąkolwiek szkodę. Takie świadczenie nie jest zatem odszkodowaniem ani też zadośćuczynieniem, czyli naprawieniem szkody lub krzywdy, jaką pracownik poniósł w związku z rozwiązaniem umowy o pracę.

Powyższe oznacza, że skoro świadczenie, jakie zostało wypłacone w związku ze skorzystaniem przez pracownika z rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, zawartym w związku ze zmianami organizacyjnymi polegającymi na redukcji zatrudnienia poprzez likwidację stanowisk pracy, nie mieści się w pojęciu odszkodowania ani zadośćuczynienia, to tym samym stwierdzić należy, że nie może korzystać ze zwolnienia przedmiotowego na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W ocenie Organu wejście w życie przepisów ustawy z 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o podatku docho-

dowym od osób prawnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw nie zmieniło dotychczasowej zasady, zgodnie z którą art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ma zastosowanie wyłącznie do odszkodowań i zadośćuczynień.

Wystawienie noty obciążeniowej nie skutkuje powstaniem przychodu

Zgodnie z art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 3c–3g oraz 3j–3m, dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień:

1. wystawienia faktury albo
2. uregulowania należności.

Z kolei w myśl art. 12 ust. 3e powyższej ustawy w przypadku otrzymania przychodu, o którym mowa w ust. 3, do którego nie stosuje się ust. 3a, 3c, 3d i 3f, za datę powstania przychodu uznaje się dzień otrzymania zapłaty.

W związku z powyższym powstały wątpliwości, czy sam fakt wystawienia noty obciążeniowej skutkuje powstaniem przychodu na gruncie podatku dochodowego od osób prawnych. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z dnia 8 listopada 2016 r. (2461-IBPB-1-2.4510.793.2016.2.MM) uznał, że czynność ta nie skutkuje powstaniem przychodu podatkowego. Zdaniem organu podatkowego otrzymanie kary umownej nie stanowi wydania rzeczy, zbycia praw majątkowych ani wykonania usług, a zatem nie mają zastosowania przepisy art. 12 ust. 3a, ust. 3c, 3d i 3f, lecz art. 12 ust. 3e ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. Z związku z tym przychód po stronie wystawcy noty obciążeniowej powstanie z chwilą faktycznego wpływu środków pieniężnych na rachunek bankowy lub w momencie wpłaty gotówki do kasy.

Reasumując należy stwierdzić, że wystawienie noty obciążeniowej dokumentującej obciążenie z tytułu kary umownej nie skutkuje powstaniem przychodu – powstanie on dopiero w momencie otrzymania przedmiotowej należności.

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Nowe przepisy dotyczące zatrudniania niepełnosprawnych

Nowelizacja ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych przewiduje, że osoby niepełnosprawne korzystające z refundacji składek na ubezpieczenia społeczne będą mogły opłacać składki w całości nie później niż w dniu złożenia wniosku do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON).

Przygotowany również został projekt rozporządzenia (z dnia 7 lutego 2018 r.) Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie refundacji składek na ubezpieczenia społeczne osób niepełnosprawnych, który został dostosowany do zmian ustawowych. W rozporządzeniu zostały zmienione objaśnienia do: wniosku o wypłatę refundacji składek – o symbolu Wn-U-G (stanowiącego załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia) oraz do wniosku o wypłatę refundacji składek o symbolu Wn-U-A (stanowiącego załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia).

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Studia członka zarządu spółki a koszty uzyskania przychodów

W niniejszym artykule omówiono możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na studia członka zarządu spółki z o.o.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 zd. pierwsze ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. W myśl art. 16 ust. 1 pkt 38a tej ustawy nie stanowią kosztów uzyskania przychodów wydatki na rzecz osób wchodzących w skład rad nadzorczych, komisji rewizyjnych lub organów stanowiących osób prawnych oraz spółki, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych z tytułu pełnionych funkcji. Powołany przepis nie znajdzie zastosowania w niniejszym przypadku, ponieważ zarząd spółki nie jest organem stanowiącym spółki z o.o., lecz organem reprezentującym. Natomiast zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 38 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie uważa się za koszty uzyskania

przychodów wydatków związanych z dokonywaniem jednostronnych świadczeń na rzecz wspólników lub członków spółdzielni niebędących pracownikami w rozumieniu odrębnych przepisów, z tym że wydatki ponoszone na rzecz członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i innych spółdzielni zajmujących się produkcją rolną są kosztem uzyskania przychodów w części dotyczącej działalności objętej obowiązkiem podatkowym w zakresie podatku dochodowego. Jak stwierdził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z dnia 3 stycznia 2018 r. (0111-KDIB1-2.4010.421.2017.1.BD), gdy świadczenia na rzecz udziałowca dotyczą lub są związane z pełnieniem funkcji w organie zarządzającym, to należy przyjąć, że odpowiada im wówczas wykonywanie przez tę osobę fizyczną określonych czynności na rzecz Spółki. Wyklucza to możliwość uznania tych świadczeń za mające charakter jednostronny.

Podsumowując, wydatki na studia członka zarządu spółki z o.o. mogą stanowić koszty uzyskania przychodów, jeżeli odpowiadają swoim profilem czynnościom wykonywanym przez tego członka zarządu.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Gmina ma prawo wprowadzać zróżnicowane stawki opłaty na różnych targowiskach

WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 15 marca 2017 r. (sygn. akt I SA/Sz 1126/16) wyjaśnił, że Gmina może różnicować stawki pobieranej opłaty targowej na różnych targowiskach na terenie jednej gminy.

Rada Miejska podjęła uchwałę w sprawie opłaty targowej. Mieszkanka wniosła skargę na uchwałę Rady Miasta do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, argumentując, że został naruszony jej interes prawny – jako osoby prowadzącej od szeregu lat działalność gospodarczą – poprzez niezgodne z prawem ustalenie dwóch różnych stawek opłaty targowej. Zwróciła uwagę, że nieprawidłowo Rada Miejska ustaliła w tzw. strefie I dwie różne stawki opłaty dziennej; inne dla terenów targowiska, których właścicielem jest Gmina i innych dla terenów targowiska, których właścicielem są inne osoby. Zdaniem skarżącej regulacja narusza zarówno art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jak i przepisy Konstytucji określające zasadę wolności gospodarczej, zasadę równego traktowania wszystkich przez władze

publiczne oraz ugruntowaną zasadę wprowadzania i zmiany obciążeń podatkowych na początku roku kalendarzowego.

Sąd wyjaśnił, że zaskarżona uchwała nie narusza zasady swobody wykonywania działalności gospodarczej. W ocenie Sądu obowiązek zapłaty stawki opłaty targowej większej od dotychczasowej, ale mieszczącej się w limitach ustawowych, nie stanowi naruszenia zasady swobody wykonywania działalności gospodarczej. Każdy podmiot gospodarczy, który decyduje się na prowadzenie działalności gospodarczej, winien liczyć się z ryzykiem, jakie niesie ta działalność.

WSA stwierdził, że podjęcie przez radę gminy zaskarżonej uchwały nie wypacza pojęcia demokratycznego państwa prawnego, którym posługuje się art. 1 Konstytucji RP oraz mieści w dopuszczalnych granicach polityki podatkowej prowadzonej przez gminę oraz zasadach korzystania i zagospodarowania placów publicznych. Zdaniem Sądu, ani ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, ani inne przepisy prawa nie zawierają zakazu różnicowania stawek opłaty targowej, jaka ma być pobierana na różnych targowiskach na terenie gminy.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.pl oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowania Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>